

قراردادهای الکترونیکی  
از منظر فقه امامیه، حقوق ایران  
و حقوق بین الملل

نویسنده:

حجۃ الاسلام دکتر علی اکبر بدیعی

مدارس حوزه علمیه قم / دکترای حقوق تجارت بین الملل از انگلستان

سرشناسه : بدیعی، علی‌اکبر، ۱۳۵۲-  
 عنوان و نام پدیدآور : قراردادهای الکترونیک از منظر فقه امامیه، حقوق ایران و حقوق بین‌الملل /  
 نویسنده‌ی اکبر بدیعی.  
 مشخصات نشر : قم: انتشارات خوبی، ۱۳۹۹.  
 مشخصات ظاهری : ۳۲۰ ص.  
 شابک : ۹۷۸-۶۲۲-۹۷۷۳۶-۲۰-۱  
 وضعیت فهرست نویسی : فرمیا  
 یادداشت : کتابنامه: ص. [۲۷۹]-[۲۹۰].  
 موضوع : قراردادهای الکترونیک (فقه)  
 موضوع : Electronic contracts (Islamic law)  
 موضوع : قراردادهای الکترونیک -- ایران  
 موضوع : Electronic contracts -- Iran  
 موضوع : قراردادهای الکترونیک  
 موضوع : Electronic contracts  
 موضوع : حقوق بین‌الملل  
 موضوع : International law  
 رده پندی کنگره : BP۱۹۸/۶  
 شناسه دیجیتال : ۲۹۷/۳۷۹  
 شماره کتابخانه ملی : ۷۵۱-۴۳۱  
 وضعیت کنورت : فرمیا



**عنوان: قراردادهای الکترونیکی از منظر فقه امامیه، حقوق ایران و حقوق بین‌الملل**

**نویسنده: دکتر علی‌اکبر بدیعی**

**(مدارس حوزه علمیه قم / دکترای حقوق تجارت بین‌الملل از انگلستان)**

**ناشر: انتشارات خوبی**

**صفحه آرایی و طرح جلد: حسن صدرایی نیما**

**قطعی: رقعي، تعداد صفحات: ۳۲۰، نوبت چاپ: اول**

**تاریخ انتشار: زمستان ۱۳۹۹ ش**

**شمارگان: ۱۰۰ نسخه**

**قیمت: ۴۰۰۰ تومان**

**شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۷۷۳۶-۲۰-۱**

**تکثیر این کتاب: چاپ دیجیتال یا نشر الکترونیکی بدون اجازه ناشر، پیگرد قانونی دارد.**

## درآمد

یکی از جنبه‌های بسیار مهم در معاملات الکترونیکی، قراردادهای الکترونیکی است که بررسی فقهی و حقوقی آن از ضروریات زمان حاضر می‌باشد. مباحثی همچون تشکیل قراردادهای الکترونیکی، قصد و اراده متعاقدين، جریان معاطات در عقود الکترونیکی، اعتبار امضای الکترونیکی، جریان خیارات و تدلیس در معاملات الکترونیکی موضوعاتی هستند که نیاز به پژوهشی جدید بر اساس فقه امامیه، حقوق بین الملل و قوانین کشورمان دارد.

نظریه صحیح در رابطه با صدق عنوان عقد این است که در عقد و قرارداد ابراز خاص معتبر نیست، بلکه قصد و ابراز رضایت به هر طریقی کفایت می‌کند. اما در رابطه با صحت عقد از حیث شرعی، باید گفت هیچ دلیلی مبنی بر اعتبار صیغه خاص ارائه نشده است مگر آنکه گفته شود صیغه خاص قدر مตین است، و غیر آن محل تردید است که در اینصورت می‌توان به استصحاب عدم نقل تمسک کرد.